

Kui tänavu märtsis epideemia-meetmete tõttu sai võimatuks, et keegi Kristlaste Ühenduse preestritest külastaks Eestit, hakkasime teile saatma ja veebis välja panema nii aktuaalseid teateid, kui jutluseid vähemalt mõnedeks pühapäevadeks ja pühadeks. Paljud tänasid selle eest, aga sageli kohe küsimusega, kas nüisugust saatmist võiks jätkata ka ajal, mil preestrid hakkavad uuesti Eestis käima. See on kindlasti hea mõte. Jätkata samas mahus käiks meil aga päriselt üle jõu. Nii mõtlesime, et oma läkitustele anname lihtsa digiajakirja kuju, mis ilmub mitu korda aastas peamiselt nii, et see kataks aegu, mil Eestis pole kedagi preestritest, ja mis sisaldaks iga kord jutlust, aga ka aktuaalseid teateid (mis on küll kirjutatud meie veebilehel, aga mida on aeg-ajalt hea eriliselt teadvusesse tõsta). Ja nii täna, kui pühitseme sündmust, mil Kristuse jüngritele saadeti Püha Vaim — see ühtlasi halastav ja ettearvamatult jutlustajate inspireerija — saadame teile esimese Sõnalehe.

V. & M.

NELIPÜHAD on Püha Vaimu pühad. Seitse nädalat pärast Kristuse ülestõusmist, juudi Šavu’oti pühade ajal, saadeti Tema jüngritele Püha Vaim. Nad astusid esimest korda Kristuse kuulutajatena avalikusse, sündis kristlik Kirik. Nii tähistame tänapäevani Nelipühi seitse nädalat pärast ülestõusmispühapäeva. Erinevad kristlikud traditsioonid teevad seda erineval kujul. Kristlaste Ühenduses kestavad Nelipühad kolm päeva (pühapäevast teisipäevani) ja altarivärv on valge, täiendatud kollasega.

mis hakkab toimuma

Praegusel hetkel on olukord Euroopas veel viirusehirmust ebakindel, nii saame vaid esialgselt nimetada kaks tärminit teie kalendrite jaoks: esiteks loodame, et üks preestritest võiks tulla Eestisse umbes **17.–23. septembriks**, ja teiseks tuletame meelde iseseisva Vilniuse koguduse väljakuulutamise pidu, mis on plaanitud **16.–18. oktoobriks** ja millele olete kõik südamlilikult kutsutud. Rohkem ja täpsemalt saame vist teatada järgmises Sõnalehes, mis peaks ilmuma Jaanipäevaks.

NELIPÜHADEKS SOBIVAD PIIBLILUGEMISED

- ▷ Jesaja 11,1–10
- ▷ Apostlite teod 2,1–12
- ▷ Johannes 14,23b–33
- ▷ Roomlastele 8,8–17

..... **jutlus Püha Vaimu saatmise päevaks**

„Aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle Isa saadab minu nimel, tema õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen öelnud.“ (Johannes 14,26)

Armsad sõbrad!

Meie mälestused sellest, mida oleme läbi elanud, ajaga kahvatuvad. Katsudes neid säilitada, me tähendame oma kogemusi üles — üles kirjutades, pildistades, lindistades, ja mida kõike meile pakub tänapäeva tehnika — ja nende ülestähenduste abil me elavdame neid oma

meeles. Ent kui oleme niimoodi üles tähendanud mingi sündmuse, võib seda oma meeles elavdada ka keegi teine, kes ise seda kogenud ei ole. Niisiis, ülestähendused võimaldavad meil tuletada endale meelde seda, mida me juba varem teadsime, ja uuena õppida seda, mida me senini ei teadnud. Peaaegu kogu inimkultuur — vähemalt see praegune — on rajatud ülestähendustele. Me tähendame üles, mida oleme näinud, kuulnud, välja mõelnud või ette kujutanud, ja ülestähenduste abil me tuletame endale meelde oma kogemusi ning õpime teiste kogemustest.

Ent üles tähendada võib vaid seda, mis on juba juhtunud, mis on juba saanud mingi kuju, mis on juba niivõrd valmis, et see on ülestähendatav. Ülestähendused aitavad meid maailmast paremini aru saada. Aga tuua maailma midagi uut, sellega nad meid aidata ei või. Maailm võib edasi liikuda ainult selle kaudu, mida maailmas veel pole — ainult et just seda üles tähendada ei ole võimalik. Välised sõnad, mille kaks tuhat aastat tagasi ütles Jeesus Kristus oma jüngritele, võime ülestähendatult lugeda evangeeliumist. Ent Kristus on meile toonud midagi täiesti uut, mis saab oma kuju alles hetkel, kui me ise selleks muutume. Ja seda me välistest sõnadest — olgu nad tõetruud ja pühad — õppida ei saa. Seda võib hetkel, mil on seda vaja, meile õpetada Püha Vaim.

Me tunneme hetki, millal Ta meid külastab — kui korraga leiame endast mõtte, mis ei ole sündinud millestki, mida senini olime mõelnud; kui vaatame maailma, ja korraga näeme midagi, mida me varem ei näinud ja mida meile keegi ei näitanud; kui käitume nii, nagu me senini käituda ei osanud; kui muutudes jõuame jälle tükikese võrra ligemale sellele, millised me veel kunagi ei olnud, aga millisteks me peaksime saama, et lähaks täide see, mille on meile Kristus toonud. Õigupoolest on seegi püüdlus kirjeldada kohtumist Vaimuga tühine, sest kirjeldada saab ainult seda, mis on juba juhtunud. Kui me ootame Vaimu mingil kindlal kujul, siis meie ootus jääb täideminemata. Kui me ei taha temast mööda minna, peame ootama kõike, aga samal ajal mitte midagi — meeles teadvus sellest, et Vaim on olemas.

Sellepärast me õppime elama niisuguse teadvusega. Sellepärast — nagu täna — igal aastal uuesti pühitseme Püha Vaimu püha. Sellepärast ikka ja jälle pöördume Vaimu poole, kes meid külastab — ja kes meile õpetab kõik ja kes tuletab meile meelde kõik, mida on meile öelnud Tema.

Jah, nii olgu.

Milan Horak, 31. mail 2020